

Lélekzet

Kecskeméti Evangélikus Gyülekezet hírlevele - 2017/2. szám - Pünkösd

---

Újratervezés

Bosszankodom, amikor útközben az útvonaltervező program kiírja: nincs kapcsolat, kicsi a lefedettség, keresés indul. Nem állhatok meg, előttem is, mögöttem is autók könyörtelenül haladó áradata. Döntennem kell, merre menjek. Tudom, hova akarok eljutni, de nem tudom, merre kell indulnom ahhoz, hogy céломig elérjek. Szükségem van megerősítésre. Kell a lefedettség, kell a térerő, kell a segítés, az útbaigazító vezetés.

Pünkösd van, akkor is, ha vártuk, ha imádkoztunk érte, és elhittük Jézusnak, a távozonak, hogy mindig itt lesz közöttünk, s csak azért megy el az Atyához, hogy elküldje a Szentlelket. De itt van akkor is, ha csak úgy jött, lett, észrevétlenül, akaratonkon, tudatonkon kívül. Jézus megígérte, és ígéretét megtartotta. Elküldte a Pártfogót, a Vigasztalót, az útba igazítót.

Készek vagyunk-e befogadni őt?

Pünkösd szürke ünnep a nagy, fényes ünnepek árnyékában, pedig valójában izzó piros a színe.

Karácsonyt nagyon várjuk. Ádvent négy vasárnapjának égő gyertyái figyelmeztetnek, jeleznek: a születéskor az Ige testté lett. Születés a megváltás hitében. Isten megváltó szándéka, végtelen szeretetének jele, a szeretet ünnepe – mi, emberek is próbáljuk azzá tenni.

Húsvétot ünnepeljük. Tudatosan vagy reménykedve? Nem a halálé az utolsó szó! Nagypéntek, a vég, a halál után kezdődik valami más Isten szándéka és akarata szerint. Mentő szeretetének jele, a természet éledése. Születés a feltámadás hitében.

Pünkösd a lángoló lélek ünnepe. Egy lelketlen világban Isten lelkesíteni akar. Az ember elveszíti a kapcsolatot, megszünteti a lefe-

dettséget. Isten újratervez. A kapcsolatok nélküli világban csak a Lélek vezetésére hagyatkozhatunk. Velünk van mindig és minden helyzetben.

Az elmúlt napokban három olyan alkalmunk is lehetett, ahol átélhettük a Szentlélek formáló erejét.

Soltvadkerten a gyermekek között, ahol felnőtteket megszégyenítő lelkesedéssel énekeltek a korálokat lélekből. Felemelő volt.

Szarvason, ahol a különböző gyülekezetekből érkezett kórustagok, több százan együtt énekelve dicsőítették az Istent. Akik hallották, s akik részesei voltak, megélték az egységet formáló erőt, hogy Isten Lelke munkálkodik. Úgy, ahogy az első pünkösdön, amikor mindenki egy nyelvet hallott: az Isten által adottat, az egymást elfogadót, a mindenki által megérthetőt – Isten nyelvét, a szeretet nyelvét.

Néhány nappal ezelőtt a Sportaréna telt meg dicsőítő csapattal, hogy a lefedettség teljes legyen, és helyreálljon a kapcsolat az Atyával. A dicsőítők elmondták, nekik is vannak kérdéseik, problémáik, nehézségeik, s talán sokan elképzelni sem tudják, hogy csak a megelevenített, kitöltetett, befogadott Lélek tud megszabadítani, feltölteni és Istent megszatalni.

Döntés előtt állsz ezen a pünkösdön is. Tudod, hogy úton vagy, mert vándorok vagyunk ebben a világban. De legyél nyugodt! Teljes a lefedettség! A Pártfogóval mindig kapcsolatban lehetsz, segít eligazodni minden helyzetben.

Tervezz Vele! Engedd, hogy átvegye az irányítást!

Kis János

Búcsúzás

Tisztelt Olvasók! Kedves Kecskeméti Gyülekezet! Tíz hónappal ezelőtt érkeztem ebbe a gyönyörű „hírös” városba, hogy a kecskeméti evangélikus gyülekezet hatodévese legyek, és *Kis János* mentorsága alatt gyakorlati tapasztalatokra tegyek szert. Akkor úgy gondoltam, hogy hosszú lesz ez az év, messze a családtól és a barátoktól, egy teljesen új közösségben, most azonban úgy érzem, gyorsan elszaladt ez a tíz hónap. Noha ez nem meglepő, hiszen ha az ember jól érzi magát, akkor csak úgy rohan az idő.

Márpedig számomra felejthetetlen élmény volt ez az elmúlt pár hónap. Elsősorban azért, mert rengeteget tanultam mentoromtól és a gyülekezettől. Megtanultam, hogy a lelkész legyen mindig naprakész, hiszen sosem tudhatja, hogy mikor, hol és miben kell majd helytállnia. Megtapasztaltam, hogy egy lelkész munkája túlmutat az igehirdetésen, a hittanórán és a hivatali munkán, és sokszor kell bepiszkolnia kezét. Ezt pedig szó szerint értem, ugyanis sokszor végeztünk olyan munkát, ahol piszkosak lettünk. Számomra ezek éppoly fontos pillanatok voltak, mikor mentorom nem az igehirdetés rejtelseit és a lelkigondozás szabályait, hanem egy kerékcseré menetét, egy gázbojler felszerelését vagy egy kilincs lecserélésének módját mutatta meg, mert ezek az élet más területein is hasznos tapasztalatokat adtak. Megértettem, hogy a lelkészi munkához elengedhetetlen a kapcsolatok építése, fenntartása és a rengeteg látogatás, hiszen Isten igéjét nem csak a szószéken, hanem személyünkkel, beszélgetéseinkkel és jelenlétünkkel is hirdethetjük, és gyülekezetünk és saját céljaink eléréséhez is elengedhetetlenek a megfelelő kapcsolatok.

Kecskeméthez rengeteg „első élmény” köt. Itt tartottam először bibliaórát, itt liturgizáltam temetésen, segédkeztem esküvőn, vettem részt presbiteri ülésen, tartottam kollégiumi áhítatot, és prédikáltam jeles

ünnepeken stb.

Elérkezett az idő, hogy elbúcsúzzak most azoktól, akik miatt tényleg gyorsan telt az idő, hiszen társaságukban mindig jól éreztem magam. Így búcsúzó most az egész gyülekezettől. Azoktól, akik mindig mosolyogva és bátorító tekintettel hallgatták igehirdetéseimet még akkor is, ha esetleg hibáztam vagy botladoztam a prédikációban. Köszönöm nekik a biztatást, a visszajelzéseket, amikből tanulhattam, és a támogatásukat, ami mindig erőt és motivációt adott az igehirdetéshez. Búcsúzó a bibliakörösöktől, akikkel élvezet volt megfejteni Isten igéjének titkait minden kedden, csütörtökön pedig néha úgy éreztem, mintha egy maroknyi szerető nagymamát kaptam volna egy órára. Búcsúzó az énekkartól, akiknek énekhangját gyönyörködve és irigykedve hallgattam mindig arról ábrándozva, bárcsak én is így tudnék énekelni. Búcsúzó az ifítől, töletek, akik igazán a szívemhez nőttek, akikkel kiélhettem még ifjonti éneket, akikkel együtt szórakoztunk, viccelődtünk, mégis nagyon komolyan tudtunk beszélgetni az élet nagy dolgairól. Búcsúzó minden diákomtól, akiket örökre a szívembe zártam, hiszen őket tanítva én is tanultam tőlük, és mosolyuk és jókedvük még a nehéz napokon is jókedvre derített. Búcsúzó munkatársaimtól, *Enikőtől*, *Erzsikétől* és *Magdikától*, akik ebben az évben gyakran családomban helyett a családom voltak, akik aggódtak értem, ha beteg voltam, segítettek, ha valami nem ment egyedül, és meghallgattak, ha szükségem volt rá. Végezetül búcsúzó mentoromtól *Kis János* lelkész úrtól, aki ebben az egy évben gyakran apám helyett apám volt, aki tanított, utat mutatott, és terelt diákságom utolsó évében. Akitől sokat tanultam, és aki úgy hiszem, rengeteget formált is rajtam. Akiben remélem nem csak a mentort, de egy barátot is találtam.

2 Így búcsúzó most hálával teli szívvel és

emlékekkel teli lélekkel a Kecskeméti Evangélikus Gyülekezettől! Akiket sosem fogok elfeledni, és imádságban is mindig gondolok

majd rájuk. Kérve az Urat hogy örökké legyen áldása ezen a szívemnek oly kedves közösségen!

Hegedüs Gábor

Kaposvárról Kecskemétre

Április utolsó hétvégéjén a Kaposvári Evangélikus Gyülekezet negyvenfős csoportja Kecskemétre és környékére kirándult.

Szombaton délután – kiskörösi városnézés követően – érkeztünk Kecskemétre. Este emlékezetes élményben volt részünk, az előadás mellett a gyönyörű Katona József Színház is lenyűgözött bennünket.

Vasárnap részt vettünk az istentiszteleten, ahol kórusunk is szolgált. A délelőtt további részében érdekes, színes ismertetést hallhattunk *Kis János* lelkész úrtól és *Székely Gábor* presbitertől a kecskeméti templomról.

A finom ebédet követően sétát tettünk a város központjában és megcsodáltuk a nevezetes épületeket. Közben kísérőink – akik igazi szakértőkként vezettek bennünket – sok érdekességet meséltek és válaszoltak kérdéseinkre. Számomra a Városháza és annak díszterme volt különösen lenyűgöző csodálatos falfestményeivel és faragott berendezésével.

A nap végén szíves vendéglátásban volt részünk, frissítő kávéval és finom süteményekkel kedveskedtek nekünk, miközben részletes betekintést kaptunk a gyülekezet életébe és a kötetlen beszélgetés során kicsit jobban megismerkedhettünk egymással.

Számomra ez a kirándulás azért is volt különleges, mert Gábor fiam itt, a Kecskeméti Evangélikus Gyülekezetben tölti gyakorlatát hatodéves teológus hallgatóként. Jó volt látni, hogy a gyülekezet befogadó szeretettel van iránta, sokat tanulhatott, tapasztalhattott gyakorlata során az itt folyó munkából, a gyülekezet életéből. Édesanyaként megnyugtató érzés, hogy fiamat jó helyen tudhatom! Hálás szívvel köszönöm ezt a gyüle-

kezetnek és mentoráló lelkészének! Hálás vagyok a jó Istennek, hogy gyermekemet ehhez a gyülekezethez vezette.

Hétfőn reggel különös érzések kavargtak bennem a búcsúzásakor, hiszen tudtam, hogy a következő vasárnapon visszatérek ebbe a szép városba fiam vizsga-prédikációja alkalmából. (Írásom idején – Isten segítségével – már ez is sikeresen megtörtént.)

Köszönet a kecskeméti gyülekezetnek a szívélyes, szeretetteljes fogadtatásért, a lelkiükben és élményekben gazdag programokért.

Találkozunk Kaposváron!

*Schweigert Andrea,
a Kaposvári Gyülekezet tagja*

Gyerekszám

A másodikosokkal hittanon tanuljuk a tanévzárás énekét. Van, akinek felcsillan a szeme, hogy énekelni fogunk, ám van más vélemény is:

– Nem szeretek énekelni, de Isten kedvéért fogok.

Hatodikban a felekezetek közötti hasonlóságokról és különbségekről tanulunk.

– Milyenek az evangélikusok?

– Jó fejek...

A hetedikeseikkel a reformációról és annak következményeiről beszélgetünk.

– Mit jelent az, hogy evangélikusok vagyunk?

– Azt, hogy az evangélikus Istenhez imádkozunk, és ne higgyünk a buddhizmusban!

Luther 95 tételét így summázza hittanasunk:

– Isten sokat segít az életünkben, persze helyettünk nem csinál meg semmit.

Nyolcadikosoknál az egyház és a gyülekezet a téma.

– Kik a presbiterek?

– Magasabb rangú emberek.

Konfirmáció

A húsvét utáni 1. vasárnap hagyományosan a konfirmáció ünnepe gyülekezetünkben. Idén 21 fiatal részesült konfirmációban.

Amikor két ember találkozik és egymásba szeret, vállalva a házasságot, majd annak gyümölcseit, nem kérdés, hogy megkeresztelik gyermekeiket. Hitünk, egymáshoz és a közösséghez való tartozásunk miatt szülőként és keresztszülőként fogadalmat teszünk arra, hogy gyermekeinket hitben neveljük. Hiszem, hogy ami nekünk fontos, az gyermekeinknek is az lesz, s ha követik a példánkat, akkor nem kérdés számukra, hogy amikor megismerik a keresztény hit alapvető igazságait, akkor tudatosan vállalják az egyházhoz tartozást, és megerősítik a fogadalmat, amit annak idején, a keresztelestükkor szüleik, keresztszüleik tettek.

A fiatalok heteken át lelkesen készültek a nagy napra. Bújták a kátét, készültek a vizsgára, amelyben bizonyították, hogy megismerték az egyház alapvető tanítását. Az előző napi főpróbán a hátsó sorból figyeltük őket. *Enikő* és *János* minden apró részletre kitért és megnyugtatta őket, hogy másnap minden rendben lesz.

Bevallom őszintén, én a felénél elvesztettem a fonalat, pedig a nagyfiammal két éve átélhettem ugyanezt. De ugyanezt? Nem tudom, hogy a többgyerekes szülők hogy vannak ezzel, de nekem az elsőszülöttnél minden új, semmire nem készülök tudatosan (legyen az akár a szülés, akár a bölcsi, ovi, sulis, gimis vagy akármi más), míg a második gyereknél valahogy minden mélyebb értelmet nyer. Mert már egyszer átéltem, már sejtem, mire számíthatok, már tudatosabb vagyok. Sokkal jobban megérint minden, mint elsőre.

Így voltam ezzel a konfirmációval is. Már előre rettegtem, hogy amikor bevonulnak a szép fehér ruhában, vagy amikor megköszönik, hogy terelgetjük őket ezen az úton, zokogni fogok – és zokogtam is.

A vizsgakérdésekből mindenki alaposan felkészült, majd az istentisztelet egyik legszebb részében megvallották hitüket és a lelkészek megáldották őket egy-egy névre szóló idézettel, végül – életükben először – úrvacsorát vehettek.

Remélem, hogy ez a kis közösség – a nyári táborral megtámogatva – együtt maradhat és kicsit cseperedve ők is fontosnak fogják érezni, amit ezen a napon kaptak...

Hajkóné Bálint Ágnes

Konfirmáció helyett

Talán mert 30 éve te is ott voltál, talán mert neked is jelent valamit; hinni, bízni, térdelni az oltárnál.

Talán mert 500 éve elindult valami, talán mert nem akarsz mást; csak megerősíteni, Istent hallani.

Talán mert a múltkor az első is volt, a másiknak is helye van nem csak, mert elérte a kort

Talán mert amit itt kötöttek össze akkor indult el, ott igent mondva megfogadva, örökre és összekötve

Talán mert összehoz, felel? Sokszor megkérded, félőn, kételkedve Nincs válasz, csönd fogad, nem felel Csak saját hangod... lelkesen lépkedve

„Erős vár a mi Istenünk”
Erő, s vár a mi Istenünk.

Hajkó Erik

Vasárnapi igehirdetések, hírek, események gyülekezetünk honlapján:

<http://kecskemét.lutheran.hu>

Országos hittanverseny

A hittanverseny megyei fordulójára március 25-én került sor, melyre mindegyik korosztályban készültek hittanosaink. 1–2. osztály: *Hajkó Bálint, Kálmán Simon, Katona Bálint, Sóber Gergő*. 3–4. osztály: *Berényi Csege, Feyér Csanád, Fülöp Dorka, Kiss Adrienn*. 5–6. osztály: *Feyér Zétény, Hajkó András, Katona Léna, Rozmán Endre*. 7–8. osztály: *Fülöp Anna, Hajkó Ábel, Madár Áron, Vári Márton*. A 3–4. és 7–8. osztályos csapat továbbjutott a május 6-án tartott országos fordulóra.

Az eddigiekhez hasonlóan idén is részesei lehettünk egy nagyszerű megmérettetésnek, az országos gyülekezeti hittanversenynek. A téma Pál apostol története volt, ebből kellett felkészülni minden korosztálynak.

Az első fordulóban két csapatunk is továbbjutott; a 3–4. és a 7–8. osztályosok képviselték Kecskemétet az országos fordulón.

Nagy reményekkel indultunk útnak május 6-án valamikor fél nyolc körül; a cél Budapest volt. Odafelé oldódtunk is egy kicsit, ismételtünk is egy kicsit.

A Teológián egy rövid énekes áhítat után kezdetét vette az alsósok versenye. A verseny állomásos volt, ami azt jelentette, hogy minden „misszió” eléréséhez emeleteket kellett megmászni, vagy éppenséggel elég volt nem eltévedni is. A feladatok nem voltak egyszerűek, nagy odafigyelést, csapatmunkát és kreativitást igényeltek. Típusfeladat volt például az „activity”, de akadt számolás vagy versírós feladvány is. A kicsik nagyon ügyesen vették az akadályokat, szépen teljesítettek mindent, az egyik állomás feladatának sikeres teljesítése után még banános cukorkát is kaptak. Az idősebbek ez idő alatt kémiai előadáson vehettek részt.

Az ebéd óriási rántott húsos szendvics volt almával és müzliszelettel. A finom lakoma után a nagyok megmérettetése következett. Szintén állomásokon kellett átküzdeniük magukat a cél eléréséhez. Náluk is voltak nehezebb és könnyebb feladatok. Több állomásról is úgy jöttek ki: „Mi vagyunk az első maximum pontos csapat az állomáson!” Az „activity”-re külön jelrendszert dolgoztak ki,

ami be is vált. A verseny alatt a kicsiknek bibliai témájú bábelőadást tartottak.

A verseny után lehetőség adódott a kézműveskedésre, csillámtetoválás és arcfestés készíttetésére a KÖSZI (Keresztény Önkéntesek Szövetsége az Ifjúságért és Gyermekért Egyesület) jóvoltából, a táncos lábiúk pedig a táncházban időzhettek. A kézműves sarakban csodaszép munkák készültek, többek között anyák napjára, evangélikus létünk megformálására, és egy gyönyörű ajándék is készült *Enikő* néninek a felkészítésért. S a társasjátékszobában is mindenki talált kedvére való játékot.

Miután kimulattuk magunkat, következett az eredményhirdetés. Mindenki nagyon izgatott volt, már nagyon vártuk az eredményt.

A 3–4. osztályosok akkor kezdtek türelmetlenkedni, amikor már csak öt csapat volt hátra. Miután kihírdették az ötödiket, elérkezett az ő pillanatuk. Mindenki megtapsolta a 4. helyezett „Kecskeméti Csillámunikornisok” formációt.

A 7–8. osztályosok is idegeskedhettek egy darabig, amíg hirdették a többi csapatot, és igen, nekik kellett a legtovább vámiuk, hiszen megnyerték az Országos Gyülekezeti Hittanversenyt! A „Vízalatti Pudingheggesztő Manók Kecskemétről” dicsőséget szereztek a gyülekezetnek.

A hazaúton mindenki fáradt és boldog volt, és különösen szép lezárása volt napunknak az, hogy az égen egy kettős szivárvány díszlett, ami egyszersmind utalás is volt a két kecskeméti csapat sikerére.

Fülöp Dorka és Fülöp Anna

Cantate ünnep

Énekkarunk május 13-án részt vett Szarvason az Országos Evangélikus Kórustalálkózón, melyet a reformáció 500. évfordulója tiszteletére rendeztek. Az alkalom a reformáció ünnepére való folyamatos ráhangolódás mellett Cantate vasárnapját is előkészítette 12 kórus és gyülekezet számára.

Szombaton két nagy blokkban mutatták be műsorukat a 2016 őszen kiválasztott kórusok a szarvasi Ótemplomban. A Magyarországi Evangélikus Egyház Országos Zenei Bizottsága azt kérte, hogy minden énekkar úgy állítsa össze műsorát, hogy ízelítőt adjon Luther és Bach korából, valamint a 20–21. századi magyar protestáns egyházenéből. E kötött irányvonalak ellenére mégis igen színes programot hallhattunk az öt óra alatt. A Glória énekkar műsorában *Othmayr: Erős vár a mi Istenünk; Telemann: Heilig ist Gott, der Herr; Tornyai Péter: Szép Hajnalcsillag* és *Ó, Jézus árva csendben*; valamint *Gárdonyi Zoltán: Áldjad én lelkem* című művek csendültek fel.

A közel 400 énekes különböző karnagyk irányításával négy összkari művet mutatott be, melyek között volt könnyebb és igen nehéz darab is. Nekünk nagy élményt adott a hatalmas kórusban, férfi szólamokkal együtt való éneklés, valamint a művek teljes hangzásának megismerése.

A közös próbák és közös éneklés ellenére nemigen tudtunk más kórustagokkal beszélgetni. Nagyon szoros időbeosztással készülünk a bemutatóra. Városnézésre, lazításra nem volt lehetőségünk, sőt a szállásunkat is csak későn este – kissé nehezen – találtuk meg a Kőrös-parton. De a kétszintes üdülőházat pillanatok alatt belaktuk.

Vasárnap minden kórus a környék valamelyik gyülekezetébe utazott. Mi a szentesi evangélikus istentiszteleten szolgáltunk. A barátságos kis kőtemplomban remek akusztika és kedves fogadtatás segítette kora reg-

geli éneklésünket. Nagyon jólesett itt énekelnünk, örömmel töltötte be lelkünket ez a szolgálat (pedig több akadály is felmerült még előző napokban szentesi utunkkal kapcsolatban). Isten csodálatos vezetéséről, az ének és az imádság védő erejéről több megtörtént esetet is elmondott a lelkész. Megrendítő Isten kegyelme! Az istentiszteletet követő szeretetvendégségen baráti beszélgetésben volt részünk, és bepillantottunk a kis létszámú gyülekezet nehézségeibe és bizakodó jövőképebe. Nagy hálát éreztem szívemben ezért az útért! Ezután kötetlen városnézés, séta, pihenés következett.

Hazatérve a Budapest-Kelenföldi Evangélikus Gyülekezet Ének- és Zenekarának gyönyörű – aznapi második – koncertjét valamennyien élvezhettük saját templomunkban, Kecskeméten. (Ezt az alkalmat a Reformációi Emlékbizottság is támogatta.)

Számomra a lelki feltöltődés ezzel nem fejeződött be. A vasárnapi és hétfői igék egy-egy mondata zenében csengett vissza fülemben: „Erősségem és éneke az Úr!” (Ézs 12,2) „Erősségem az Úr és éneke, szabadítómmá lón nekem; ez az én Istenem, őt dicsérem, atyámnak Istene, őt magasztalom. (...) Ki olyan az istenek között, mint te vagy, Uram?” (2Móz 15,2.11) A közösen bemutatott legnehezebb összkari mű (*Kecskés Balázs: Tarts meg, Urunk, sent igédben*) szövegeit ismertem fel, illetve dallamait hallottam a kórustalálkozó után is. Most döbbsentem rá, milyen sokat gazdagodtunk ezzel a nehezen tanulható darabbal. Isten kiemelt üzenetévé vált számomra Mózes hálaadó éneke.

A jubileumi országos kórustalálkozó eseményei, élményei, tanulságai számomra röviden: „félelemmel dicsértünk nagy csodatetteidért!”

Oroszné Tornyai Lilla

Meghallgatható: <http://www.evangelikus.hu/orzagos-evangelikus-korustalalkozo-2017>

Tervetuloa! – Isten hozott!

Látogatóban finn testvérgyülekezetünkénél

„Az Úr csodásan működik, de útja rejtve van...” – énekeljük sokszor egyik kedves énekünkben, és gyakran tapasztaljuk meg életünkben, hogy Isten milyen különlegesen alakítja a dolgokat.

Még a Magyar Evangélikus Rádiómisszió munkatársaként ismerkedtem meg egy kedves finn házaspárral, *Matti* és *Tuula Korpiahoval*, akikkel a hivatalos kapcsolaton túl jó barátságba is kerültünk. Időközben ők nyugdíjba vonultak a Finn Rádiómissziótól, én pedig elkerültem Cinkotáról, de továbbra is számon tartottuk egymást. Közel egy éve *Matti* a kecskeméti gyülekezet finn testvérkapcsolatáról kérdezett.

Kecskemét és Hyvinkää városa 1986 óta ápol egymással testvérvárosi kapcsolatot, ezáltal a két evangélikus gyülekezet is testvéri megállapodást kötött. 1990-ben *Hannu Pelkonen* lelkész prédikált is templomunkban, amikor egy finn csoport vezetésével Kecskeméten járt. Ám ezután a kapcsolat – talán a távolság miatt – megszakadt.

Most – *Matti* közreműködésének köszönhetően – meghívást kaptunk, hogy május 25–28. között részt vegyünk a Hyvinkää-i gyülekezet alapításának 100. évfordulója alkalmából rendezett ünnepségen. Gyülekezetünket *Krett György* felügyelővel képviseltük.

Hyvinkää 46 ezer fős város, ahol a lakosság közel 70%-a evangélikus. 13 lelkész, 120 alkalmazott és számtalan önkéntes szolgál az egyházközösségben, melyben az 1961-ben felszentelt, piramis formájú, modern stílusú központi templom mellett több kisebb templom is működik.

Pénteken tartották az ünnepi műsort, melyen beszédet mondott a gyülekezet igazgató lelkésze és felügyelője, a város polgármestere és az egyházkerület egyik vezetője; az ifjúság színdarabban készült; és gyönyörű zeneszámok is felcsendültek. Mi is átadtuk a

kecskeméti gyülekezet köszöntését és ajándékát (kalocsai mintás úrvacsorai terítőt, saját jubileumi kiadványunkat, hazai izeket).

Péntek este az igazgató lelkész, *Ilkka Järvinen* és a gyülekezet több vezető tisztségviselője látta vendégül a külföldi résztvevőket (a két magyar, két észt, két horvát és négy orosz meghívott öt gyülekezetet képviselt). Az asztal mellett jó hangulatú beszélgetésben volt részünk, jobban megismertük a különböző országbeli evangélikusok életét és terveztük a jövőbeli kapcsolattartást is.

A szombat a kirándulás napja volt: buszos városnézéssel kezdtünk, majd meglátogattuk a Sanansaattajat (Finn Rádiómisszió) központját, a vasútmúzeumot és a város első templomát, amely fából készült és ma is Hyvinkää legkedveltebb templomának számít.

A szombat estét a gyülekezet egyik nyaralójában töltöttük egy gyönyörű tó partján. Itt magyarul beszélő finnekkel is találkoztunk, akik a testvérvárosi kapcsolatnak köszönhetően többször jártak Kecskeméten és örömmel ismerkedtek meg velünk.

A vasárnapi ünnepi istentiszteleten *Tapio Luoma* püspök hirdette az ígét. A szolgálatban sokan közreműködtek a keresztnépszerű behozatalával, felolvasással, imádsággal, a perselypénz összegyűjtésével, az úrvacsora osztásával, de számunkra a legfelelősebb élményt az énekek jelentették. A templom három különböző részében elhelyezett énekarok, a zenekar és az orgona közös előadása különleges hatással volt ránk. A zenei élményt aznap még egy koncert is fokozta, melyen *Manfred Gräsbeck* ünnepi kantátája hangozott el.

Reméljük, lesz folytatása a hétvégének. A tervek szerint finn testvérgyülekezetünk 4–5 fős csoportját jövőre mi láthatjuk majd vendégül. Horvát ismerőseink idén őszre ígérték

látogatásukat, és *Emma Tuomaala*, a Hyvinkää-i Finn-Magyar Közösség titkára is tervezi az utazást.

A Hyvinkää-ban töltött néhány nap sok szép emléket, jó beszélgetést és lelki élményt nyújtott. Hálásak vagyunk Istennek, hogy hosszú idő után újra lehetővé tette a finn testvérekkel való találkozást. Köszönjük a

szeretetteljes fogadtatást *Ilkka Järvinen* igazgató lelkésznek, *Virpi Koivisto* lelkésznek, akik a külföldi vendégekről gondoskodott és kolléganőjének, *Johanna Rantalankilanak*, valamint *Matti Korpiahonak*, a missziói bizottság elnökének.

Hulej Enikő

Hol találom meg a kegyelmes Istent?

Luther élete – 2. rész

Mikor az erfurti Ágoston-rendi kolostor kapuja bezárult mögötte, új életszakasz kezdődött Luther Márton életében. Új helyzetében igyekezett pontosan betartani a szerzetesi élet szigorú szabályait. Társaival együtt elvégezte a legalacsonyabb rendű munkákat, s amikor kellett, a koldustarisznyát is nyakába vette. Imádsággal és meditációval próbálta elnyerni lelki békéjét, az üdvösségért való aggodás gyötörte. Időről időre bezárkózott a cellájába, nem evett, nem ivott. Olyan becsületes, önmagához szigorú szerzetes volt, hogy később ezt írta magáról: *„Ha valaha is egy szerzetes a mennybe jutott szerzetesi élete által, én bizonyosan a mennybe jutottam volna. Ezt tanúsítják összes szerzetes társaim, akik engem ismernek. Mert ha tovább tartott volna, halálra gyötörtem volna magamat a virrasztással, imádkozással...”* Egy évvel a belépése után, 1506-ban letette a szerzetesi fogadalmat.

Felettesei korán felismerték szellemi képességeit és továbbtanulásra buzdították. Az erfurti egyetemre kerülve teológiai tanulmányokat folytatott. Itt került kapcsolatba kora új szellemi áramlatával, a humanizmussal, és ismerkedett meg közelebről a Bibliával. Az egyetem könyvtárában látott először teljes Bibliát – elcsodálkozott méretén, majd buzgón rávetette magát és olvasni kezdte. Tanulmányozta a héber és görög szövegeket.

1510-ben egy szerzetes társával együtt a rend kolostorai közti vita ügyében Rómába

küldték. Mélységes áhitattal járta be a szent helyeket, remélve, hogy zárandokútjával elnyeri lelke békességét. A Rómában látott állapotok mélységes csalódással és kiábrándultsággal töltötték el. Lelke vívódásainak megoldását hiába várta a „szent várostól”.

Még 25 éves sem volt, mikor váratlanul Wittenbergbe küldték, hogy az ott újonnan alapított egyetemen filozófiát tanítson. Később azonban nem csak tanított, hanem saját teológiai tanulmányait is befejezte. 1512-ben a teológia doktorává avatták és a Szentírás professzora lett. A Zsoltárokat, valamint a Rómaiakhoz, a Galatákhoz és a Zsidókhoz írt leveleket magyarázta. Bár már doktor és professzor volt, de még mindig nem találta meg lelke békességét.

1514-ben a vártemplom prédikátorává választották, így nem csak tanítania kellett az egyetemen, hanem a hívek lelkigondozása is feladata lett. Ez csak fokozta belső nyugtalanságát. Nem tartotta magát méltónak erre a szolgálatra. A nagy kérdésére – „Hogyan nyerek kegyelmet Istennél?” – még mindig nem talált feleletet. Hiába bízta rendfőnöke: *„Tekints Krisztusra!”* Ez sem nyugtatta meg. Krisztusban nem a kegyelmes Megváltót, hanem a szigorú ítélőbíró látta. A Szentírásból próbált választ kapni.

A Római-levél magyarázata közben talált feleletet kérdésére. Az első fejezet 16–17. versében ez áll: *„Mert nem szégyellem az evangéliumot, hiszen Isten ereje az minden*

hívőnek üdvösségére (...) mert Isten a maga igazságát nyilatkozatta ki benne. Az igaz ember pedig hitből fog élni.” Megértette, hogy Isten igazsága, amelytől annyira rettegett, azt jelenti, hogy Isten megigazítja az embert, ha azt hittel elfogadja. Krisztusért megbocsát és kegyelmébe fogad.

Ennek felismerése óriási élményt és lelki békességet jelentett a számára. „*Úgy éreztem, hogy teljesen újjászülettem, és a feltárlt kapukon át magába a Paradicsomba léptem be. Ettől kezdve az egész Szentírást más szemmel néztem*” – írja a kolostor toronyszobájában átélt eseményről.

Míg Luther és a hozzá hasonlók a belső megtisztulás gyötrelmes útján próbálták elnyerni Isten kegyelmét, elhárítani Isten méltó büntetését, a kárhozatot – sokan a könnyebb utat választották, hogy a mennybe jussanak. Ehhez a középkori egyház is hozzájárult.

Amióta Luther prédikátor volt a vártemplomban, az emberek lelkével és lelkiismeretével is neki kellett törődnie. Hamarosan észrevette, hogy egyre fogy a gyónni jövő hívek száma. Sokan a wittenbergiek közül nem jártak gyónni, hanem a brandenburgi és anhalti városokba utaztak búcsúcédulát vásárolni.

A középkori ember, aki félt, hogy bűnei miatt a pokolba kerül, az egyháztól várt segítséget. Az egyház azt hirdette, hogy aki megbánja bűneit, azt a pap feloldozza és utasítást ad jóvátételre. A jóvátételnek széles skálája volt: kegyes cselekedetek, imádságok elmondása, zarándoklatok stb. Később a büntetések elengedését még egyszerűbbé tették a gyónócédulák, illetve a búcsúcédulák segítségével. Ezzel nem csak a kárhozattól, de a tisztítóüztől való menekülést is felkínálták.

Szászországban a fejedelem megtiltotta a búcsúcédulák árusítását, ezért mentek az emberek a szomszédos tartományokba. *Johann Tetzel* dominikánus szerzetes Anhalt és Brandenburg tartományokban, mint egy piaci kofa árulta a búcsúcédulákat. Szólásmondása volt: „*Amint a pénz a ládában csörren, lelked*

rögtön a mennybe röppen.” A befolyó pénz jó jövedelmet jelentett a római kúriának a római Péter templom építéséhez, a mainzi érseknek pedig súlyos kölcsönének törlesztésére. Ezért nem akadályozták, inkább támogatták a bűnbocsánat elnyerésének ezt a módját.

Milyen alapon gyakorolta a középkori egyház a büntetések elengedését és ígért üdvösséget a híveknek? „Az egyház kincséről” szóló tanítása alapján. Eszerint a szentek sokkal több jót tettek, mint amennyire egy embernek szüksége van az üdvösséghez. A felesleges érdemek felett a pápa, az egyház rendelkezik – tanították. Ez kioszthatja a híveknek, megfelelő pénzüsszégért. Így lépett Isten ingyen kegyelmének helyére az emberi kapzsiság, a Krisztus érdemébe vetett hit helyébe a pénz. Sokan – tévesen – úgy gondolták: Isten kegyelmét meg lehet pénzért vásárolni.

Mikor Luther közvetlenül tapasztalta a búcsú árusításának lélekromboló hatását, úgy érezte, hogy fel kell lépnie ellene.

1517. október 31-én, a wittenbergi nagy ereklyeünnep és a másnapi Mindszentek ünnepe alkalmából, amikor sokan a városba zarándokoltak, kiszögezte 95 tételét a vártemplom kapujára. Ezekben vitára bocsátotta bírálatát és vele az egyház megújulását akarta segíteni.

Sárkány Tiborné

Nyári táborok

Konfirmandus tábor Töserdön: jún. 19–23.

Ifjúsági tábor Bánkon: júl. 3–9.

Napközi tábor a templomnál: júl. 25–27.

Konfirmandus nap Töserdön (jövő évi konfirmandusoknak): aug. 29.

A részvételi szándékot kérjük jelezni!

Baba-mama klub nyáron

Jún. 14., júl. 12., aug. 2 és 30. (szerda) 9³⁰ óra

Szeretettel várjuk a kisbabás anyukákat!

Orthodox ikonok kiállítása templomunkban

Ismeretes gyülekezetünk jó kapcsolata a helyi bolgár és görög nemzetiségi önkormányzattal. E kapcsolat legújabb színtartója volt az orthodox ikonok gazdag képi világát és lelki üzenetét közvetítő kiállítás megnyitása templomunk emeleti galériáján, április 28-án.

A nagyszámú megjelentet *Kis János* lelkész köszöntötte, majd *Borisz atya*, a kecskeméti Szentháromság görögkeleti templom parókusa mondta el megnyitó gondolatait. A képek kapcsán Isten üzenetére figyelmeztetett, kifejtve, hogy a művészi alkotás csak közvetíti a transzcendenciát.

Horeftos Konstantin, a Kecskeméti Görög Nemzetiségi Önkormányzat elnöke rövid

tárlatvezetésében ismertette az ortodox ikonok történelmi küldetését, megmagyarázva különféle típusaikat, jellegzetességeiket.

A képi világ mellett felemelő atmoszférát teremtett *Natia Sidamonidze*, aki barátaival együtt szakrális dallamokat adott elő.

A kiállítás megnyitóján megjelent *dr. Bocskov Jordán*, a Kecskeméti Bolgár Nemzetiségi Önkormányzat elnöke, a város részéről pedig *Süli Csontos Ottó* önkormányzati képviselő, az Értékmegőrzési Bizottság alelnöke.

Köszönetünket fejezzük ki a szervezőknek, hiszen a kiállított művek gazdagíthatják művészeti kultúránkat, erősíthetik hitünket.

Kabáczy József új képei

Immár hagyomány gyülekezetünkben, hogy *Kabáczy József* festőművész, középiskolai tanár bemutatja legújabb alkotásait. Erre került sor május 21-én az istentiszteletet követően templomunk galériáján.

Kis János lelkész kifejezte köszönetét az alkotónak, hogy eljött és ismételen elénk tárta műveit. *Pap Ferenc* előadóművész zenével, valamint *Gyömrei Imre*, *Garai Gábor* költeményeivel és saját verseivel emelte a megnyitó hangulatát. *Kabáczy József* hangsúlyozta, hogy tudatosan nem ad címet képeinek, a nézőre bízva a festmények és azok rejtett tartalmának értelmezését.

Ezúttal kiállított képein megjelent az értünk szenvedő, töviskoszorús Krisztus-arc.

A művész hagyományos tematikája a kárpátaljai táj, melyet az évszakoknak megfelelően élénk, zöld és kék, valamint fehér színekkel jelenít meg. Rendkívül érdekes, kidolgozott alkotás egy idős férfi portréja. Az alkotó új tematikája az állatok (vizsla, medve) életmű ábrázolása.

Károlyfalvi József

Meghívó

Barcsik Zoltán lelkészavatása
július 1-jén 11 órakor lesz Kecskeméten.

Hegedüs Gábor lelkészavatása
július 15-én 11 órakor lesz Kaposváron.

Mindenkit szeretettel hívunk!

Lélekzet - A Kecskeméti Evangélikus Gyülekezet hírlvele - 2017/2. szám - Pünkösd

Szerkesztő: Hulej Enikő. Olvasószerkesztő: Zsolczainé Vitális Judit.

Lelkési Hivatal címe: 6000 Kecskemét, Arany János u. 1. Telefon: 76/323-506; mobil: 20/824-3391;
e-mail: janos.kis@lutheran.hu; hulejeniko@gmail.com. Honlap: <http://kecskemethi.lutheran.hu>

Soli Deo Gloria közhasznú alapítványunk adószáma: 19049498-1-03

Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: 0035